

Kl. 15:33

Karsten Nonbo (V):

Det må vi klare under udvalgsbehandlingen. Jeg ser, at det her er nødvendigt, fordi der er nogle børn, der virkelig, virkelig lider under, at vi først og fremmest ser på forældrenes tarv og så lader hånt om børnene. Det gør jo, at de først bliver sendt i anbringelse og så senere bliver adopteret. Hvis det er helt tydeligt og der er ældre søskende, der er blevet svigtet, og forældrene overhovedet ikke har været med, er det jo i mange situationer – i hvert fald dem, jeg har beskrevet – et spørgsmål om tvangsbortadoption direkte fra fødslen. Jeg har været med til tvangsfjernelse direkte fra fødslen, og det er jo lidt svært at gemme sig den dag, hvor man skal føde.

Kl. 15:34

Formanden:

Tak til hr. Karsten Nonbo. Næste ordfører er fru Lise von Seelen.

Kl. 15:34

(Ordfører)**Lise von Seelen (S):**

Lovforslaget her, som er en ændring af adoptionsloven, har som sit formulerede formål at skabe stabilitet og kontinuitet for de børn, som er i en situation, hvor deres biologiske forældre har så svær en tilværelse, at man skønner, at de varigt ikke er i stand til at tage sig af deres børn. Det er sådan, teksten er formuleret i lovforslaget.

For os Socialdemokrater vil det altid være magtpåliggende at forsøge at få lavet et tilbud til de børn, som har det allerallersværest i vores samfund, på en sådan måde, at vi får tilrettelagt deres vilkår i tilværelsen, så de alligevel kan slippe fra det på den allerbedste måde, selv om de har svære forudsætninger i startpositionen.

Derfor er det vigtigt for os at finde ud af, hvad det i virkeligheden betyder, hvis biologiske forældre varigt ikke er i stand til at tage sig af deres egne børn. Der bliver vi altså nødt til at komme lidt tættere på, hvad det der varigt betyder. Vi ved jo godt, som det også står beskrevet i bemærkningerne, at vi især taler om tre grupper af mennesker; mennesker, som er intellektuelt retarderede; mennesker, som er misbrugere; mennesker, som har en kronisk psykiatrisk lidelse, en svær psykiatrisk lidelse. Der er det meget, meget vigtigt, at vi holder fast i, at det er vores pligt at få lavet strukturerne i den her lov på en sådan måde, at det her ikke er en lov, som man skøjter let hen over, hvis man vil sætte det prædikat på et forældrepar eller en enlig forælder, at

vedkommende varigt ikke er i stand til at tage sig af sit eget barn. Men det er vigtigt, at det er barnets tarv, der er i centrum. Det er vigtigt, at vi har fokus på, at det her skal give gode og bedre muligheder for børn i deres opvækst.

Vi er også af den mening, at for at man kan fastslå, om et forældrepar varigt ikke har evnen til at tage sig af børnene, er det meget vigtigt, at man kigger på, om alle de forebyggelsesforanstaltninger, som et forældrepar kan have brug for, er bragt i anvendelse, inden man kan vurdere, om det her er et varigt fænomen. Det er meget vigtigt, at den her lov spiller sammen med serviceloven, for at man på den måde kan konstatere, om de forældre i virkeligheden har haft mulighederne for at komme ud af en fastlåst situation.

Det er tidligere blevet nævnt, at det her aldrig må blive en lov, som kommunerne kan se som et besparelsesobjekt, fordi en mangeårig anbringelse kan være dyrere end en adoption. Jeg mener, at det er afgørende vigtigt, at vi får konkretiseret det, så det aldrig nogen sinde må ske. Det må aldrig være en økonomisk løsning, der er afgørende for det her spørgsmål.

Vi anser det for et meget, meget lille antal børn, der kan komme i betragtning i forhold til den her lovgivning, fordi det vil være et meget, meget lille antal forældre, man i den grad vil kunne vurdere på denne måde.

Så er der den anden del af lovforslaget, som jo er en opfølgning på kunstig befrugtning, nemlig den lov, vi vedtog i 2006-07. Nu er det blevet debatteret tidligere, og det kan godt være vanskeligt at blande de her to ting. Jeg kan i hvert fald se en oplagt fordel i, at man holder det adskilt. Det er for os i det spørgsmål meget afgørende, at man har et ligestillingsperspektiv over for de forældre, der skal løfte deres forældreopgave, uanset om de er to forældre af samme køn eller to forældre af hvert sit køn. Der kan vi godt se, at vi med fordel kunne forholde os til det på en sådan måde, at vi tager et ligestillingsperspektiv på det her, for det er naturligvis sådan, det skal være.

Det er selvfølgelig samtidig en klar fordel, at man netop her kan adoptere barnet fra fødslen, når man er den anden part i et fællesskab omkring det barn. Det er også en helt klar fordel, at der nu er en mulighed i forhold til forældrelov, og at man har nogle muligheder for også at være sammen om det barn, man skal have. Men vi er åbne over for at drøfte, om vi kunne få en bedre diskussion om det her spørgsmål, hvis vi